

Ord

Hjälp.

Det vanligaste ordet som barn använt för att söka på nätet. Så ser verkligheten ut 2019. I kontrast har barnkonventionen blivit svensk lag 2020. Barns rop på hjälp har lett dem vidare in till Bris barn- och ungdomssidor. Vad säger det om att vara barn idag? Vad betyder det och hur ska vi tolka det? Detta är frågor vi alla måste ställa oss. Livet är sällan svart eller vitt och enkla lösningar är svåra att finna.

Skuld.

Självklart måste det ses som ett misslyckande för samhället, för föräldrar och för oss professionella. Men vems är skulden att bära? Vems är ansvaret och vem ska se till att en förändring kommer till stånd? Alla vi som möter dessa hjälpsökande barn. Hur ska vi hjälpa, vilken hjälp är det som de ropar efter?

Individ.

Människa. Barn. Allt handlar om perspektiv och förhållningssätt. På vilket sätt vi väljer att se på saker och ting...eller människor. Barnet som individ, som rättighetsbärare, med rätt att höras och synas. Men hur då och från vilken ålder? När förväntas ett barn med hjälp av språket och det talade ordet ha tillgång till tankar som sedan ska formuleras. En teckning kanske. En nedfälld blick. Ben som inte kan sitta still. Vem har rätt att tolka då? Vad är ett mönster och vad är struktur.

Oro.

Vem ser och vem anmäler. Vi som valt att arbeta med barn som far illa har ett ansvar. Vad händer när vi slutar? Uppenbarligen slutar vi. Vi orkar inte. Vill inte. Vem orkar och vem vill? Den som stannar längst vinner. Nej, det var bara på skoj. Allvar nu. Professionell. Personlig men aldrig privat. Två procent av vår arbetstid lägger vi på enskilda

samtal med det enskilda barnet. Utredningen vi skriver.

Ord.

Mycket handlar om ord. Orden vi skriver. Vi frågar och bedömer, analyserar och skriver. Riskfaktorer, skyddsfaktorer, evidensbaserat och kollektiva slutsatser om vad som är bra. Eller dåligt. Men hur kan vi veta vad som är bra för just det barnet, när vi sällan får hela bilden. Aldrig alla pusselbitar. Men vi vill inte veta för mycket, fråga för mycket eller göra utredningen för komplex. Så vi avgränsar, betar av, försöker skriva sakligt och vad de faktiskt sa.

Lögn.

Sanning. Sanning eller lögn. Vem ljuger och vem talar sanning. Kanske den som har mest att vinna eller mest att förlora. Eller den som är räddast för att myndigheten tar barnet. Vem vet. Kanske varken du eller jag. Det enda vi vet är att det alltid finns en anledning och en orsak till varför. Varför vi agerar som vi gör, säger det vi sa eller gjorde det vi gjort. Det är inte alltid en förklaring men. Ja, jag tror du förstår.

Mening.

Så vad är då meningen med alla dessa ord. Ord och tankar. Spridda meningar och frågor utan svar. Vem räddade knyttet? Finns det knytt att rädda? Offer. Behöver offer räddas. Aldrig ett offer utan förövare. Måste vi alltid skylla på någon, måste det alltid finnas någon som gör fel? Ja, tyvärr har något i alla fall gått fel. När ett barn inte mår bra och ropar på hjälp eller googlar hjälp. Då har någon gjort fel. Individ eller kollektiv, människa eller samhälle, förälder eller professionell. Vi måste alla ta ansvar. Göra något. Här och nu. Vi måste börja med att se. Se barnen, prata med dem, låta dem måla, låta dem leka. Procenten måste bli fler. Vi professionella måste bli bättre på att se och lyssna.

Om inte nu.

När?

Sofia Svalander

socialsekreterare barn och unga